

er udtalt — med de Vilkaar, som ville blive de gældende i Forholdet mellem Kommunerne og Banken og mellem Banken og Staten.

Der var et enkelt Punkt, den ærede Ordfører fremdrog, og det var de Løbedage, der muligvis kunde tilkomme Kommunerne. Jeg skal i saa Henseende oplyse, at Nationalbanken er villig til at indrømme saadanne Løbedage, uagtet Betalingerne ikke ere knyttede til 11te Juni og 11te December Terminerne, hvor man jo ellers altid tænker sig Løbedage som et lovligt Tilbehør. Men det forekommer mig ikke at være nødvendigt, at man indsætter det i Kontrakten mellem Kommunerne og Banken, at der er saadanne Løbedage. Det er tilstrækkeligt, naar Banken binder sig i saa Henseende lige over for Finansministeriet, men det er dog altid en Betselse, som her kommer til Stede. Jeg skal altsaa anbefale, at man stemmer for Ændringsforslaget under Nr. 1, men ikke for Ændringsforslagene under Nr. 2 og 3.

Berntsen: Jeg kan ikke lade denne Behandling gaa til Ende uden at benytte Lejligheden til at udtale min Beklagelse over den Stilling, den højtærede Minister indtager overfor, hvad jeg vil talde et Hovedpunkt i denne Sag. Det er Spørgsmaalet om, hvilke Kommuner der maa faa Afgang til disse Laan. Den højtærede Minister har jo stillet som Betingelse, at disse Penge kun kunne laanes ud til Jærnbanelaan, men den højtærede Minister vil endogsaa fastholde, at kun de Kommuner, der i Fremtiden bygge Baner, kunne faa Afgang til disse Laan, og det mener jeg er en stor Uretfærdighed. Jeg mener nemlig, at naar Statskassen gør et Tilbud baade til Amts-, Sogne- og Bykommunerne her i Landet, bør den stille sig ens over for alle Kommunerne. Jeg har Hjemstavn i et Amt, hvor man har bygget en privat Bane, Bogensebanen uden noget som helst Tilskud fra Staten. Nu har man ved Jærnbaneloven af 8de Maj 1894 tilfagt de Kommuner, der i Fremtiden ville bygge Baner, at udbetale Halvdelen af, hvad disse Baner koste at anlægge, og saa vil man nu give disse Kommuner baade i Pose og Sæk, ikke alene give dem Ret til at faa denne Halvdel af Statskassen, men ogsaa gøre dem til de eneste Kommuner i Landet, der faa Lov og Del i de Statsmidler, der her stilles til Raadighed til Udlaan. Jeg henstiller derfor til det ærede Udvalg at forsøge endnu en Gang mellem 2den og 3dje Behandling, om det ikke skulde kunne lykkes det at bevæge den ærede Minister til at frasæde sin Modstand paa dette Punkt. Jeg finder det ganske

urimeligt, at de Kommuner, der tidligere have anvendt store Summer til at bygge Baner, ikke maa faa Afgang til at nyde godt af disse Laan. Om selve Sagen finder jeg ikke Anledning til at udtale mig videre.

Ordføreren (N. J. Larsen): Om selve Sagen finder jeg ikke Anledning til at udtale mig videre. — derom er der formentlig sagt alt fornødent. Men jeg nødes til endnu en Gang at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen), selv med Fare for, at det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (M. Nielsen) paa ny staar op og taler om, at jeg „farer ud“ mod et saa uskyldigt Medlem som det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds. Dette sidste Medlem udmærker sig ved en Driftighed i sine Paastande, der staa i omvendt Forhold til hans korte politiske Løbebane. Han søgte nu et Bevis for sin meget dristige Paastand om, at Flertallet her i Salen, da vi vedtog Statslaansloven, ikke brød sig om at vide, hvad de 5 Millioner skulde bruges til, i nogle Udtalelser af mig i Mødet den 24de November 1894, men det ærede Medlem tager ganske fejl, naar han ud af disse Udtalelser vil drage den Slutning, at jeg og mine Meningsfæller ikke vidste, hvad de 5 Millioner skulde bruges til. I den Henseende kan det ærede Medlem berolige sig, vi vare fuldt vel paa det rene med, hvad Pengene skulde anvendes til, nemlig til Udlaan til Kommunerne. Hvad der kunde være Genstand for nærmere Overvejelse, var kun de mere specielle Vilkaar for Pengenes Anvendelse til Kommunerens Bedste. Om de skulde anvendes til at dække Jærnbaneanlæg eller til at konvertere tidligere Gæld o. s. v., derom maatte der føres nærmere Forhandlinger mellem Rigsdagen og Regeringen; men at de 5 Millioner skulde benyttes til Udlaan til Kommunerne, derom var der fra min Side ingen som helst Tvivl, og jeg tør sige heller ikke for det Flertals Bedkommende, som stemte for Statslaansloven og imod det Ændringsforslag, der kom fra det ærede Medlems og hans Mindretals Side. Det ærede Medlem og hans Meningsfæller have jo ikke stor Fortjeneste af, at vi overhovedet fik Statslaansloven, og endnu mindre Fortjeneste have de af, at vi fik et Laan paa 25 og ikke paa 20 Millioner. De have altsaa intet at rose sig af, naar vi faa gennemført en Lov, hvorved der ydes Kommunen billige Penge, saaledes som det tilsigtes ved det foreliggende Forslag. Nu siger det ærede Medlem,